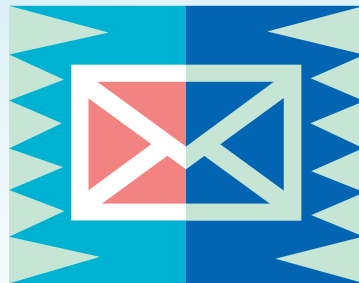

Проблеми Церкви

Вивчення Першого
Послання до Коринтян

*Тому то й ми дякуємо Богові безперестанку, що,
приймавши почуте від нас Слово Боже, прийняли
ви не як слово людське, але як правдиво то є
Слово Боже, що й діє в вас, віруючих.
1 Солунян 2:13*

Зміст

Проблеми Церкви	3
I. Вступ	4
II. Проблеми в ранній Церкві.....	5
III. Підсумок	14
Додаток. Поглянемо на Перше Послання до Коринтян	21

Проблеми Церкви

1 Коринтян

План уроку

- I. Вступ
- II. Проблеми в ранній Церкві
 - A. Дослідження 1 Коринтян
 - B. Установлення історичної перспективи
 - 1. Авторство та читачі
 - 2. Географія
 - 3. Дата
 - 4. Загальне тло
 - B. Вивчення вмісту
 - 1. Тема
 - 2. Ключовий вірш
 - 3. Теми та наука
 - 4. 1 Коринтян: Ісус Христос — наш Господь

III. Підсумок

Самоперевірка

Додаток. Поглянемо на Перше Послання до Коринтян

Цілі уроку

До кінця цього уроку ви повинні:

- 1. По-новому цінувати 1 Коринтян.
- 2. Знати автора, адресатів, дату написання, основний план, ключовий вірш та головні теми 1 Коринтян.
- 3. Уміти пояснити причину, з якої була написана ця книга.
- 4. Уміти знайти Коринт на сучасній мапі.

5. Уміти пояснити відмінність між Божою мудрістю та мудрістю цього світу.
6. Зрозуміти розмаїття духовних дарів, які Бог дав Церкві.
7. Застосовувати у своєму житті щось із того, що ви дізналися з 1 Коринтян (див. практичне завдання 1).

Завдання до уроку

1. Прочитайте весь урок, відповідаючи на питання і виконуючи вправи під час читання.
2. Щонайменше один раз повністю прочитайте 1 Коринтян під час роботи над уроком.
3. Прочитайте в додатку главу 8 з книги «Погляд на Новий Заповіт».
4. Виконайте практичні завдання 1 і 2.

Пояснення слів

Перешийок — вузька смуга суші, що з'єднує дві великі ділянки суші та омивається з обох боків.

I. Вступ

Ми дуже раді з того, що ви починаєте вивчення цієї книги! Перше Послання до Коринтян містить багато надзвичайно важливої науки. Хоча це послання не присвячене доктринальним питанням, як Послання до Римлян, чи особистому християнському життю, як Послання Якова, у ньому повно важливої науки для Церкви. Бог у Своїй всевладності призначив кожній книзі, яка входить до складу Біблії, потрапити туди з певною метою. Зараз прийшов час довідатися, у чому полягає мета 1 Коринтян!

Цей урок складається з питань, вправ і завдань, спрямованих на те, щоб ви змогли заглибитися у це послання, досягнути ширший контекст, в якому воно було написано, та знаходити можливості для взаємодії з Божим Словом. У підручнику подано відповіді, якими ви можете скористатися, якщо не знатимете, як відповісти. Крім того, в уроці передбачена самоперевірка, за допомогою якої ви зможете оцінити засвоєння матеріалу.

Для роботи вам знадобиться примірник Біблії або Нового Заповіту. Вам потрібно буде робити чимало відміток у біблійному тексті, тому для роботи візьміть такий примірник, у якому ви зможете робити позначки без вагань. Під час читання у вас завжди має бути наготові ручка, щоб ви могли відразу відмітити те, що здається вам особливо важливим. Крім того, вам потрібен буде зошит для виконання письмових завдань. Крім того, разом з уроком передбачено використання додаткового матеріалу «Географія та хронологія Нового Заповіту», який знадобиться вам під час виконання кількох вправ. Якщо ви його не отримали, зверніться до керівника групи.

Працювати над матеріалом можна самотійно, але набагато корисніше було б зібратися групою та обговорювати те, що ви відкрили для себе нового. Ми маємо допомагати один одному, підтримуючи, надихаючи та ділячись своїми переживаннями. Так усі ми зможемо краще зрозуміти написане та отримати більшу радість. Крім того, у групі є можливість для підзвітності. Нерідко ми маємо добрі наміри, але... У нашому житті повно різних справ, через які буває так легко відсунути навчання вбік, а потім і зовсім «закопати» його щоденними турботами. Нам треба підштовхувати один одного! Розуміння того, що на вас чекає зустріч з групою, часто стає додатковим поштовхом до вивчення та дослідження. А ще кожна мить, проведена над Божим Словом, сприятиме зростанню правди у вашому житті та віри у серці.

Було б цікаво подивитися на те, що відбувалося у ранній Церкві. Природною здається думка, що Церква, заснована Ісусом Христом через учнів, у першому столітті була близькою до досконалості. Проте перші християни жили у справжньому світі, як і ми всі. Сатана з усіх сил намагався закрити від них правду, спокусити та спантеличити їх. Досліджуючи 1 Коринтян, працюючи над цим уроком, намагайтеся шукати мудрості, яка допоможе вам упоратися з проблемами в церкві та вашому власному житті.

II. Проблеми в ранній Церкві

А. Дослідження 1 Коринтян

Нижче подано простий план 1 Коринтян. Перед тим як продовжити роботу над уроком та прочитати перший раз 1 Коринтян, було б варто добре ознайомитися з ним.

ПЛАН 1 КОРИНТЯН	
Вступ	1:1-9
I. Проблеми поділів у церкві	1:10-4:21
II. Моральні та етичні проблеми в церкві	5:1-6:20
III. Особисті проблеми в церкві	7:1-11:1
IV. Проблеми безладу під час церковних зібрань	11:2-14:40
V. Проблеми, пов'язані з розумінням воскресіння	15:1-58
Підсумок	16:1-24

Ви можете переглянути кожний сегмент цього плану з названими проблемами і додати підпункти з деталізацією проблем та описаними методами їхнього усунення. Коли ви перейдете до розгляду інформації про історичне тло, а згодом — до науки, що міститься у 1 Коринтян, повертайтеся та звіряйтеся з цим планом. Якщо ви регулярно у нього зазиратимете, то вам буде легше слідкувати за розвитком цього послання.

Відведіть зараз час на те, щоб повністю прочитати 1 Коринтян за один раз. Перед початком прочитайте першу вправу та дотримуйтеся поданих настанов.

Вправа 1

Відмітьте ключові слова. Читаючи 1 Коринтян, робіть у себе в Біблії такі кольорові відмітки:

синім позначайте слово «Господь»,
жовтим — «Дух», коли йдеться про Святого Духа;
коричневим — «тіло»,
фіолетовим — слово «духовний» та споріднені слова.

Ви, напевно, помітили, що Павло іноді словом «тіло» називає фізичне тіло, а іноді — Тіло Христе. Ми зараз не маємо часу заглиблюватися у це питання, але вам варто зважати та цю особливість слововжитку, якщо ви будете готувати проповідь або урок, де використовуватиметься текст 1 Коринтян.

Б. Установлення історичної перспективи

Досліджуючи історичне тло, на якому писалася книга, ми нерідко натрапляємо на нову інформацію, завдяки якій текст стає для нас зрозумілішим. Це стосується і світської літератури, і книг Біблії. Проте вивчення самого тексту є *завжди* важливішим за вивчення тла, на якому він писався. У цьому курсі ми подаємо додаткову історичну інформацію до кожної книги, але ви, передаючи ці відомості далі під час проповіді або уроків, пам'ятайте про те, що історичне тло не повинно закривати текст, на основі якого навчатимете.

1. Авторство та читачі

У кожній книги є автор та перші читачі, яким вона писалася, і 1 Коринтян не є винятком.

Питання 1. Хто був автором 1 Коринтян? Звідки ви це знаєте?

Ми вже дещо дізналися про Павла під час вивчення інших його послань. У минулому уроці ми побачили, що він, перебуваючи в Коринті, написав Послання до Солунян. Павло у Коринті не лише організовував нову церкву та піклувався про неї — він виявляв турботу й про інші свої пастви, які Бог йому дав.

Питання 2. На основі якого фрагмента з цього листа ми можемо знати, що його справді написано до коринтян?

Питання 3. Де перебував Павло, коли писав це послання (1 Коринтян 16:8)?

Питання 4. Під час якої своєї місіонерської подорожі він заснував церкву в Коринті?

Питання 5. Яку місіонерську подорож він здійснював, коли написав 1 Коринтян?

Під час роботи над наступним блоком, присвяченим географії послань до Коринтян, ми дізнаємося більше про людей, яким писав Павло, а також про проблеми та переваги їхнього міста.

2. Географія

В уроці 2 ви простежили частину другої місіонерської подорожі Павла на мапі 3 у додатковому матеріалі «Географія та хронологія Нового Заповіту». Зараз пригадайте, де розташований Коринт, а потім прочитайте інформацію, що подається нижче.

Стародавній Коринт багато в чому нагадував сучасні великі міста. Він був відомий на весь світ як жваве, багатонаціональне, торгове місто. Перша християнська церква в Коринті також багато в чому нагадувала сучасні міські церкви. ... Зверніть увагу на... стратегічне розташування Коринта на перешийку завширшки в шість з половиною кілометрів між Іонічним і Егейським морями. Торговцям, які возили товари між Італією та Малою Азією через Коринт, не було потреби рушати у небезпечну подорож навколо півдня Греції. Маленькі судна перевозили через перешийок по рейках, а товари з великих кораблів перевантажували на інші транспортні судна, які очікували в східному порту.¹

¹ Irving L. Jensen, *Jensen's Survey of the New Testament*. — Chicago: Moody Press, 1981. — P. 265.

Ми продовжимо вивчення культури Коринта в наступному уроці, коли будемо вивчати 2 Коринтян.

Питання 6. Як стратегічне розташування Коринта вплинуло на поширення Євангелії?

Питання 7. Чи вважаєте ви, що розташування Коринта могло стати однією з причин, чому Павло вирішив започаткувати церкву в цьому місті? Чому так або чому ні?

3. Дата

Питання 8. Ґрунтуючись на тому, що ми дізналися в попередньому уроці, що можна сказати про дату написання 1 Коринтян? Коли щонайраніше могло бути написане це послання?

Більшість авторитетних дослідників імовірною датою написання цього послання вважають 55 рік н. е. Визначення дати є можливим завдяки аналізу того, як біблійні події співвідносяться з документованими подіями світової історії, дати яких встановлено точно. Саме тому дуже точну дату вказати неможливо, оскільки завжди бувають деякі відхилення.

4. Загальне тло

Ми знаємо, що Павло перебував у Коринті, коли писав до солунян. Щоб чітко уявляти послідовність подій, перегляньмо ще раз, що робив Павло після того, як пішов з Солуня.

Питання 9. Куди вирушив Павло, рятуючись від гонінь у Солуні (Дії 17:13–15)?

У Діях 18 ми бачимо, що Павло далі рушив до Коринта. Прочитайте Дії 18:1–18.

Питання 10. Хто працював разом з Павлом у Коринті?

Питання 11. Скільки часу Павло пробув у Коринті?

Якби час був єдиним чинником, що впливав би на заснування нових церков, тоді нам слід було б очікувати кращих результатів від церкви в Коринті. Проте церква в Солуні здається значно сильнішою за церкву в Коринті — хоча б тому, що ми побачили, як сильно Павло був вражений вірою солунян та їхньою витривалістю в гоніннях. А зараз ми розглядаємо послання до коринтської церкви, в якому йдеться про безліч гріхів і проблем. Ми можемо

дійти лише такого висновку, що в нас немає повного розуміння того, що діялося в обох цих церквах. Проте ми знаємо, що Павло йшов на великі жертви, віддаючись цим людям, і ніколи не зупинявся навіть перед гоніннями, які йому доводилося терпіти задля розбудови Божого Царства.

Упродовж першого століття апостолами було написано та розіслано багато листів до різних церков, а церквами — до апостолів. Утім, лише ті послання, що увійшли до складу Біблії, були натхненні Святим Духом, щоб бути Священним Писанням, хоча інші листи теж могли бути дуже корисними. Павло навіть згадує про ще один свій лист, який він написав до коринтян (1 Коринтян 5:9), але Бог зберіг для нас саме те, що хотів.

В. Вивчення вмісту

1. Тема

Більшість книг, ба навіть студентських робіт будуються навколо якоїсь тези або зазначеної мети; а листи зазвичай складаються не за таким принципом. Проте у новозаповітних посланнях нерідко буває так, що основну мету або тему листа визначити видається можливим. Слід пам'ятати про те, що у той час більшість людей не вміла писати, а папір та чорнила не були чимось буденним, як зараз. Найімовірніше, автори книг Нового Заповіту, перш ніж сісти за написання їх, дуже серйозно розмірковували. Ми знаємо, що у багатьох випадках приводом до написання була необхідність дати відповідь на ті чи інші питання або відреагувати на певні ситуації, що виникли в церквах. Беручи це до уваги, можна з упевненістю сказати, що Павло писав 1 Коринтян з чіткою метою, навіть якщо перед початком роботи над цим посланням він її ніде навмисне не записав.

Не так легко визначити загальну тему в книзі, де розглянуто стільки різних питань. З іншого боку, неважко побачити, що Павло, пишучи це послання, ставив собі на меті відповісти на поставлені коринтянами запитання, а також на проблеми в церкві, про які він почув. Як видно з нашого короткого плану, він зачепив багато різних питань і проблем. Декілька розділів цього послання присвячені важливим аспектам вчення, з якими повинен бути добре знайомий кожен християнин. Той факт, що церква в Коринті мала стільки проблем, став для нас, що живемо сьогодні, благословенням, адже Павлу довелося писати листи, щоб за допомогою листів розібратися з труднощами. І саме ці листи дійшли до нас!

Важливо зауважити, що Коринт був містом, украй просякнутим язичництвом, і християни коринтської церкви вийшли саме з язичницького оточення. Можна сказати, що вони однією ногою й надалі стояли у своєму старому світі. Павло говорить про них як про світських, тілесних християн, а не духовних. І тому тему цього послання ми можемо сформулювати таким чином:

Божі принципи повинні визначати християнську поведінку.

Де ми можемо знайти Божу мудрість? Для визначення напрямку в житті ми маємо Боже Слово та Святого Духа. Упродовж цілої християнської історії кожна церква має докладати чималих зусиль, щоб коритися Божим принципам та не дозволити світові звести її зі шляху.

2. Ключовий вірш

У 1 Коринтян є чимало визначних віршів, проте визначити один вірш, в якому резюмується все послання, виявляється доволі важко. Далі подано кілька віршів, які особливо впадають у вічі.

- ❖ 1 Коринтян 1:23–34: «А ми проповідуємо Христа розп'ятого, для юдеїв згіршення, а для греків безумство, а для самих покликаних юдеїв та греків Христа, Божу силу та Божу мудрість!»
- ❖ 1 Коринтян 6:12: «Усе мені можна, та не все на пожиток. Усе мені можна, але мною ніщо володіти не повинно».
- ❖ 1 Коринтян 8:9: «Але стережіться, щоб ця ваша воля не стала якось за спотикання слабом».
- ❖ 1 Коринтян 10:23: «Усе мені можна, та не все на пожиток. Усе мені можна, та будує не все!»
- ❖ 1 Коринтян 14:26: «То що ж, браття? Коли сходитесь ви, то кожен із вас псалом має, має науку, має мову, об'явлення має, має вияснення, нехай буде все це на збудування!»
- ❖ 1 Коринтян 15:57: «А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав».

З огляду на тему, сформульовану вище, вірш 1 Коринтян 10:23 можна вважати таким, в якому добре підводиться загальний підсумок, а тому ми його вважатимемо ключовим.

Питання 12. Запишіть ключовий вірш 1 Коринтян у відведеному нижче місці.

Для подальшого вивчення 1 Коринтян варто добре розуміти цей вірш і його контекст. Проте й з іншими віршами, які наводилися вище, варто добре ознайомитись у контексті, щоб мати краще уявлення про зміст 1 Коринтян.

3. Теми та наука

1 Коринтян — це любов пастиря, вилита до своїх овець. Юджин Петерсон пише про це так:

Перше послання Павла до Коринтян — це класика пастирського відгуку: у ньому виявлена любов, тверде, чітке та непохитне переконання, що Бог, явлений в Ісусі та присутній Своїм Святим Духом, й надалі залишатиметься головною темою їхнього життя попри весь безлад, який вони натворили. Павло не відвертається від них як від братів і сестер у Христі, не відкидає їх через їхню неналежну поведінку та не вибухає тирадами з приводу їхньої безвідповідальності. Усі події він сприймає спокійно, але бере їх за руку, повертається знову до основ та скеровує їх до того, щоб славна Божя любов, явлена у їхньому спасінні, втілювалася й у їхній любові один до одного.²

Як змінилася б церква, якби ми почали ставитися до своїх братів і сестер у Христі так, як Павло!

Читаючи 1 Коринтян, ви, можливо, зауважили, скільки тут сказано про практичні аспекти життя в Христовому тілі — Церкві. Попри те, що сказане у посланні не охоплює всього, кілька дуже важливих сфер таки розглядаються Павлом. Назвемо ці ключові сфери.

Мудрість

Ця тема дуже тісно пов'язана з головною темою 1 Коринтян. Є два види мудрості, вони протилежні між собою і поєднати їх неможливо. Ви матимете можливість дослідити, що про це сказано в Писанні.

² Peterson E. *The Message // Remix: The Bible in Contemporary Language*. — Colorado Springs: NavPress, 2002. — P. 2064.

Вправа 2

Пошук Божої мудрості. У 1 Коринтян 1:18–3:20 зробить такі кольорові відмітки: слова «мудрість», «мудрий» та споріднені з ними відмічайте зеленим, а слова «глупота», «нерозумний» тощо — помаранчевим.

Зробивши відмітки, проаналізуйте вірші, де йдеться про мудрість та глупоту. Що можна сказати, порівнявши Божу мудрість і мудрість світу? Що світові видається глупотою? Що є безумством для Бога? Що Бог робить з тим, що світ вважає дурістю? Що світ робить з тим, що мудрим вважає Бог? Запишіть, що ви про це думаете. Можливо, варто скласти порівняльну таблицю. Будьте готові обговорити свою відповідь на зустрічі групи.

Християнська свобода

Питання християнської свободи багатьох збиває з пантелику. Бог накладає певні обмеження щодо нашої свободи. Проте ми ходимо у свободі в Христі, і головне обмеження для нас — не бути спокусою для слабких у вірі. Коли матимете час, було б варто уважніше дослідити 1 Коринтян 6, 8 і 10.

Сексуальна поведінка та шлюб

1 Коринтян 7 дає нам багату поживу для роздумів щодо обов'язків у шлюбі, а також поради з приводу того, чи слід брати шлюб узагалі.

Господня вечеря

У добре відомому уривку 1 Коринтян 11:20–34 Павло чітко говорить про зловживання під час Вечері Господньої. Очевидно, у коринтській церкві вона перетворилася на загальне збіговисько і проходила, немов світська зустріч, без жодної думки про її духовне значення.

Духовні дари

1 Коринтян містить один з двох ключових уривків Нового Заповіту, в яких ідеться про дари, які Святий Дух роздає християнам.

Практичне завдання 1. Дослідіть Слово

Зараз прочитайте 1 Коринтян 12–14. Коротко занотуйте, яка наука викладається в цих розділах. Для цього можна скласти план прочитаного або просто записати ключові словосполучення, у яких, на ваш погляд, підсумовується те, чого Павло навчає у цьому фрагменті. Варто не забувати, що Павло, пишучи цей лист, не думав про розбиття на вірші чи розділи. На читання має піти не більше, ніж 20 хвилин.

Ви побачите, що 1 Коринтян 13, відомий розділ про любов, розміщено між двома розділами про духовні дари. Окремими абзацами підсумуйте та порівняйте ці розділи, а також поясніть, які між ними є зв'язки. З якої причини Павло вирішує писати про любов, викладаючи вчення про духовні дари? У чому полягає відмінність між першим та останнім розділом про дари? Знову ж таки, на це завдання має піти не більше, ніж 20 хвилин.

Після знайомства з тим, чого Павло навчав стосовно духовних дарів у ширшому контексті, відведіть час для розгляду окремих дарів. Складіть перелік всіх дарів, які Павло згадує в цьому уривку. Якщо можливо, до кожного запишіть коротке визначення. Якщо брати за основу те, що ви дізналися під час роботи над цими уривками, то, як вам здається, що Павло ставив собі за *першочергову мету*, коли вирішив включити до цього блоку розділ про любов?

Які ідеї для практичного застосування ви можете взяти з вивченого матеріалу? Запишіть їх у зошит. Вам має бути легко знайти чотири або п'ять ідей щодо застосування. Ці ідеї мають бути практичними та стосуватися особисто вас — це обов'язково мусить бути щось таке, що ви можете втілити у своєму власному житті.

Тепер виберіть один або два варіанти практичного застосування та запишіть їх як цілі, до яких ви будете прагнути у своєму житті. Запишіть *конкретні* справи, які ви можете розпочати, щоб негайно приступити до практичного застосування.

Єдність

Павло говорить про єдність на самому початку цього послання, а згодом знову повертається до цієї теми. У 1 Коринтян 1:10–13 він говорить про розділення та про їхню хибність. Потім у 1 Коринтян 12 ми бачимо більш детальний виклад того, що усі ми є одним тілом у Христі і тому повинні діяти як єдине ціле. Цікаво зауважити, що відразу після цього йде розділ про любов. Безсумнівно, вона є необхідною складовою для досягнення єдності в церкві.

Любов

Ледь не кожен, кого запитаєш, зможе назвати той прекрасний розділ з Біблії, за яким ми можемо оцінити свою любов відповідно до Божого стандарту — 1 Коринтян 13. Хоча вище цей розділ вже побіжно розглядався, зараз ми говоримо про нього окремо, оскільки для аналізу своїх стосунків з близькими вам людьми корисно регулярно про нього розмірковувати.

Коли в майбутньому ви матимете час для докладного вивчення 1 Коринтян, ви зможете розглянути кожну окрему тему в тому контексті, в якому вона викладається, складаючи план для кожного уривка та визначаючи ключові вірші до кожної теми.

Усяке біблійне вчення завжди важливо розглядати в контексті. Крім того, здебільшого біблійна наука (особливо у Новому Заповіті) має сприйматися так, як написано, і нам слід дотримуватися щонайпростішого тлумачення уривка.

4. 1 Коринтян: Ісус Христос — наш Господь

Прочитайте додаток та дайте відповіді на питання, наведені нижче.

Питання 13. Скільки разів у 1 Коринтян 1:1–10 вжито титул «Господь Ісус Христос»?

Питання 14. Що означає, що Ісус — це наш Господь?

Питання 15. Чим пишався Коринт у першому столітті?

Питання 16. Які паралелі можна провести між Коринтом та сучасними містами?

Виправлення в християнській поведінці

Питання 17. У чому полягає найбільша небезпека для церкви за словами Мірс?

Питання 18. Назвіть «фракції», на які ділилася церква в Коринті.

Пожива для роздумів

Ділення на фракції та групи може набувати багатьох різних форм. Чи є таке, що одна група у церкві тримається певних доктрин або звичаїв, а інша дуже цьому опирається? Чи, можливо, деякі вважають головним джерелом істини якогось відомого християнського діяча? Якщо ви не-сете пастирське чи інше керівне служіння в церкві, то чи не живите ви такий дух розділення, виставляючи себе тим авторитетом, за яким ма-ють іти інші? Можливо, у вас або когось іншого з керівництва церкви, немов у справжнього диктатора, виявляється прагнення придушити будь-яку «опозицію»?

Питання 19. Хто повинен бути єдиним очільником кожної церкви?

Чи належите ви до якоїсь «фракції», до тієї чи іншої групи у вашій церкві? А що з тими, які належать? Як ви на них дивитеся? Чи вважаєте їх своїми противниками? Чи ви працюєте над тим, щоб любов і єдність панувала між усіма членами вашої церкви? Як ви це робите (чи мали б робити)?

Хрест

Питання 20. Чому хрест для деяких є згіршенням?

Питання 21. Чому слово про хрест є для декого безумством?

Питання 22. Перед яким вибором опиняється кожна людина, коли приходить до хреста?

Доктор Мірс пише: «Християнство — це сам Христос, а не символи віри». Подумайте про інші релігії, про які вам доводилося чути. Або про церкви, які називають себе християнськими, але насправді сподіваються потрапити до раю, покладаючись на виконання певного набору правил, а не на Ісуса Христа. У християнстві вимагається лише одне — мати стосунки з Ісусом Христом.

Сьогодні чимало проблем у наших церквах спричинено тим, що деякі християни перевіряють, наскільки близько вони можуть підійти до прірви гріха, залишаючись при цьому християнами. Це не духовні християни, а світські або тілесні. Вони незрілі і, на жаль, нерідко навіть і не прагнуть до зрілості — їм хочеться лише молока.

Що записано в цій «Євангелії від вас»? Як близько до краю прірви ви ходите? У Біблії сказано: «*Стережіться лихого в усякому вигляді!*» (1 Солунян 5:22) Чи можуть інші люди за вашим способом життя зрозуміти, що ви християнин, чи, можливо, дивлячись на вас, вони ніколи про це не здогадаються?

Питання 23. На кому лежить відповідальність за ваше ходіння з Ісусом?

У своїх хибах та спотиканнях ми не можемо звинувачувати церкву, родину чи друзів. Якщо я не ходжу з Ісусом Христом, то маю винуватити в цьому лише себе самого.

Хіба ви не знаєте?

Вправа 3

Перерахуйте кілька питань, які поставив Павло. Зробіть, як радить доктор Мірс, і підкресліть словосполучення «хіба ви не знаєте» скрізь, де воно вжито в 1 Коринтян 6. Що ми маємо знати? Як знання про кожен з цих чинників має впливати на ваше життя? Запишіть свої відповіді в зошит і будьте готові поділитися ними на наступній зустрічі групи.

Питання 24. Кому належить ваше тіло?

Питання 25. Яку ціну було за вас заплачено?

Питання 26. Чиїм храмом є ваше тіло?

Свобода, а не безрозсудність

Питання 27. Яке право дає нам християнська свобода?

Питання 28. Як далеко ця свобода сягає?

Питання 29. Які два питання ми повинні ставити собі щодо своїх дій?

Настанови щодо християнського поведіння

Питання 30. Хто має скеровувати життя церкви?

Питання 31. Що станеться завдяки такому керівництву?

Стовпи Павлової Євангелії

Питання 32. Чому воскресіння важливе для християнства?

Коли ви закінчите читання цього розділу, поверніться до думок, з яких починалося послання, — про панування Господа Христа в нашому житті. У цій книзі розглянуто багато тем. Можливо, деякі вам видадуться такими, що зараз вас не стосуються. Інші теми стосуються тих сфер, у яких, на вашу думку, ви не маєте проблем, а деякі теми зачіпають ті сторони життя, де у вас є певні труднощі. Але у будь-якому разі слід повертатися до питання про те, хто керує у вашому житті: світ, ви самі чи дійсно Ісус Христос? А що ви можете сказати про своїх учнів? Чи ви допомогли їм з цим розібратися?

III. Підсумок

1 Коринтян — чудове послання, наповнене практичними уроками для християнського життя окремої людини та цілої громади. Як усе змінилося б, якби ми почали *усі* ці уроки застосовувати у своєму житті! Як багато серед тих, хто перебирає, що саме практикувати у своєму прагненні до святості, хоча слід було б розуміти, що нам потрібно все.

Слова благословення Павла в 1 Коринтян 16:23 — це саме те, що нам потрібно у нашому намаганні застосовувати ці уроки у своєму житті: *«Благодать Господа нашого Ісуса нехай буде з вами»*.

Практичне завдання 2. Проповідь про мудрість

На основі того, що ви дослідили на тему мудрості під час роботи над вправою 2, підготуйте проповідь або урок. Підготуйте план, який ви покажете керівникові курсу і за яким згодом скажете проповідь. Якщо в одній групі навчається кілька керівників або проповідників з однієї церкви, то керівник групи може призначити їм підготувати проповіді на різні теми з 1 Коринтян.

Якщо вам сподобався цей урок, то візьміть до уваги, що він входить до серії з 12 уроків, присвячених новозаповітним посланням та Книзі Об'явлення. Ці уроки не обов'язково розглядати у встановленій послідовності. Ми заохочуємо вас і далі вивчати Писання як для свого власного духовного зростання, так і для того, щоб ви були готові допомогти іншим людям.

Інші уроки цієї серії:

Урок 1 — Послання Якова та до Галатів — ***Правда про віру***

Урок 2 — 1 та 2 Солунян — ***Непохитність у переслідуваннях***

Урок 4 — 2 Коринтян — ***Захист служіння***

Урок 5 — Римлян — ***Праведність з віри***

Урок 6 — Колосян та Ефесян — ***Христос і Його Церква***

Урок 7 — Филимона та Филип'ян — ***Радість і прощення***

Урок 8 — 1 Тимофія та Тита — ***Церковне керівництво***

Урок 9 — 1 Петра, 2 Тимофія та 2 Петра — ***Заохочення та застереження***

Урок 10 — Євреїв — ***Новий Заповіт***

Урок 11 — Юди, 1, 2 та 3 Івана — ***Любов у дії***

Урок 12 — Об'явлення — ***Кульмінація віків***

Самоперевірка

Загальний бал: ____/101

Правда або неправда (5 балів за кожну відповідь; ____/80)

Зазначте, чи є наступні твердження правдою чи неправдою.

1. ____ 1 Коринтян було написано Павлом.
2. ____ Однією з ключових тем 1 Коринтян є мудрість.
3. ____ Ще одна ключова тема — це духовні дари.
4. ____ Ключовий вірш 1 Коринтян, обраний у цьому уроці, — це 1 Коринтян 10:26.
5. ____ У ключовому вірші сказано: «Усе мені можна, та не все на пожиток. Усе мені можна, та будує не все!»
6. ____ Одна з головних наук стосується ролі пастора.
7. ____ Мірс, пишучи про 1 Коринтян, називає Христа нашим Царем.
8. ____ Коринт був містом, що мав стратегічне розташування.
9. ____ Послання до Солунян були написані в Коринті.
10. ____ Варнава був одним із соратників Павла в Коринті.
11. ____ Тимофій також трудився там разом з Павлом.
12. ____ Павло пробув у Коринті три роки.
13. ____ «Святість можна набути, дотримуючись лише Божих принципів, а не принципів світу цього».
14. ____ Коринтяни були на диво побожними людьми.
15. ____ Павло перебував у Солуні, коли писав 1 Коринтян.
16. ____ «Тіло» та «Ісус» — це два ключові слова в 1 Коринтян.

Заповнити пропуски (3 бали за кожну відповідь, ____/21)

Упишіть у план пропущену інформацію.

1) _____	1:1–9
I. Проблеми поділів у церкві	1:10–(2)_____
II. Моральні та етичні (3) _____ в церкві	5:1–6:20
III. Особисті проблеми в (4) _____	7:1–11:1
IV. (5) _____ безладу під час церковних зібрань	11:2–14:40
V. Проблеми, пов'язані з розумінням воскресіння	(6)_____
(7) _____	16:1–24

Відповіді на питання

Питання 1

Павло. 1 Коринтян 1:1; 16:21.

Питання 2

1 Коринтян 1:2.

Питання 3

В Ефесі.

Питання 4

Під час другої місіонерської подорожі.

Питання 5

Третю місіонерську подорож.

Питання 6

Цілком імовірно, що розташування Коринта і жвава торгівля, яка велася в ньому, сприяли поширенню Євангелії по цілому Середземномор'ю.

Питання 7

Ваша відповідь. З нашого попереднього знайомства з подорожами Павла стає зрозумілим, що він часто вибирав для заснування церков ті міста, які були великими центрами торгівлі; можливо, саме тому він вирішив працювати й у Коринті.

Питання 8

У 53 р. н. е. або пізніше. Ґрунтуючись на інформації з уроку 2, ми бачимо, що Павло, ймовірно, перебував у Коринті у 51–52 рр. н. е., і тому його послання до коринтян мали бути написані пізніше.

Питання 9

До Атен у Греції.

Питання 10

Акила, Прискилла, Сила та Тимофій.

Питання 11

Півтора року.

Питання 12

Див. 1 Коринтян 10:23 в Біблії.

Питання 13

Шість разів.

Питання 14

Якщо Ісус є нашим Господом, то це означає, що Він над нами панує. Ми Його слуги.

Питання 15

Що неможливо було пройти вулицями міста, не зустрівши хоча б одного мудреця.

Питання 16

Ваша відповідь.

Створюється враження, що багато сучасних міст нагадують Коринт.

Питання 17

Найбільша небезпека для церкви — це сатана, «ворог народу № 1», який ховається у церковних стінах.

Питання 18

«Павлові», «Аполлосові», «Кифині», «Христові».

Питання 19

Господь Ісус Христос.

Питання 20

Для декого хрест є згіршенням, бо вони вбачають у ньому ознаку слабкості. Вони не розуміють, як Спаситель світу міг померти на хресті.

Питання 21

Є люди, які вважають звістку про хрест дурістю через її простоту. Їм потрібна складна релігія, а не така, де вимагається лише смирення.

Питання 22

Кожна людина має сама вирішити, приймати чи відкидати їй хрест.

Питання 23

Кожен із нас сам відповідає за своє ходіння з Ісусом.

Питання 24

Моє тіло належить Ісусові Христу.

Питання 25

За мене заплачено кров'ю Христа.

Питання 26

Моє тіло — це Божий храм.

Питання 27

Християнська свобода дає нам право чинити так, як слід.

Питання 28

Наша свобода не повинна шкодити іншим християнам. Нам не слід навіть підходити до тієї межі, за якою ми могли б зашкодити своєю свободою іншим людям.

Питання 29

Чи не зашкодять мої вчинки слабшим християнам?

Чи прославляють Бога мої вчинки?

Питання 30

Святий Дух.

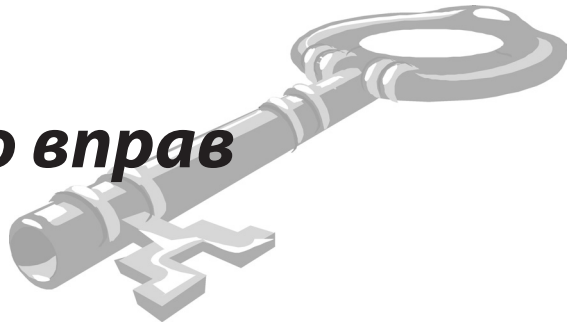
Питання 31

Гармонія, злагода.

Питання 32

Без воскресіння ми б поклонялися мертвому Христові, тобто не мали б жодних доказів того, що Бог прийняв заступницьку жертву Ісуса за наші гріхи.

Відповіді до вправ

Вправа 1

Слово «Господь» вжито у 1 Коринтян 66 разів.

Слово «Дух» (у значенні «Святий Дух») вжито 22 рази.

Слово «тіло» вжито щонайменше 46 разів.

Слово «духовний» (та споріднені) вжито 17 разів.

Вправа 2

Слова «мудрість», «мудрий» у різних формах вжито в цих розділах 26 разів.

Слова «глупота», «нерозумний» та інші з подібним значенням — 9 разів.

Ваша відповідь. Не забудьте про те, що ви маєте бути готові поділитися під час зустрічі групи.

Вправа 3

У 1 Коринтян 6:2, 3, 9, 15, 16 і 19 вжито вислів «хіба ви не знаєте». З цих віршів ми дізнаємося, що будемо судити світ та ангелів, що неправедні не успадкують Божого Царства, що наші тіла є члени Христові, що той, хто злучається з розпусницею, стає одним тілом із нею, що наші тіла є храм Святого Духа.

Ваша відповідь.

Відповіді на питання самоперевірки

Правда або неправда

1. П
2. П
3. П
4. Н
5. П
6. Н
7. Н
8. П
9. П
10. Н
11. П
12. Н
13. П
14. Н
15. Н
16. Н

Заповнити пропуски

1. Вступ
2. 4:21
3. Проблеми
4. церкві
5. Проблема
6. 15 або 15:1–58
7. Підсумок

Поглянемо на Перше Послання до Коринтян

*У 1 Коринтян зображено Ісуса Христа —
нашого Господа*

Глава 8 з книги Генрієтти Мірс «Погляд на Новий Заповіт»³

Подивіться, скільки разів цей титул — «Господь Ісус Христос» — згадано в перших десяти віршах.

Слово «Господь» є дуже помітним у цьому посланні (1 Коринтян 1:31; 2:8, 16; 3:20; 4:4; 5:4; 6:13 тощо). І це дуже важливо, оскільки всі труднощі, які вкралися до церкви в Коринті, були спричинені тим, що не було розуміння та визнання Ісуса Христа за Господа. Коронуйте Христа Господом свого життя — і Він серед безладу принесе лад.

Лопати археологів повертають Коринт до життя! За часів Павла Коринт був найважливішим містом у всій Греції. Його багатство було неймовірним. Чоловіки проводили цілі дні на турнірах та виступах ораторів. Мешканці міста — здебільшого ремісники та моряки — безупинно віддавалися розкошам, розпусті та безсоромним вчинкам. Коринт приваблював величезну кількість чужинців зі сходу та заходу. Їхніми богами були боги задоволення та хтивості. Були тут також і культура з мистецтвом. Місто рясніло мовними та філософськими школами. У ті дні люди похвалялися, що неможливо було пройти вулицями міста, не зустрівши хоча б одного мудреця.

Як і в більшості міст, у Коринті було велике поселення євреїв, які жили за строгими моральними стандартами та дотримувалися своїх релігійних вірувань. Але саме місто було центром ганебного поклоніння Венері. Храм цієї богині був монументом на славу пороків міста. Мандрівні проповідники могли собі де завгодно знайти слухачів.

У Діях 18 ми дізнаємося про те, як Євангелія дійшла до цього міста зла. Апостол Павло, якому тоді було вже близько п'ятдесяти років, прибув у метушливу метрополію, немов зви-

³ Використовується з дозволу.

чайний працівник, і пішов вулицями шукати майстерню, в якій можна було б заробляти на прожиток. На вулицях не висіли білборди з рекламою про прибуття всесвітньо відомого благовісника. На шпальтах газет не повідомлялося про заплановані виступи. У місто просто прийшов ремісник і взявся за виготовлення наметів. У ті дні це була доволі вигідна справа — як будівництво в наші дні. Він почав працювати разом з Акилою і Прискиллою, які доволі успішно працювали в цій галузі. Павло завжди вмів заробити достатньо, щоб не лише забезпечити себе, а й мати кошти для своєї місіонерської роботи. За тих півтора року, поки Павло був у Коринті, була здійснена величезна робота. Він почав працю з проповіді у синагогах, громади яких складалися з євреїв та греків, але євреї поставилися до нього з не-навистю, а греки — з презирством.

1 Коринтян — це послання, до якого важко скласти структурний план, але в ньому розглянуто багато чудових тем. Тут розглядаються питання християнської поведінки. Як християнин поводить себе — це дуже важливо. Павло написав свій перший лист у Коринт для виправлення кількох хиб, бо йому було повідомлено, що в церкві виникли певні відхилення.

Виправлення в християнській поведінці

(Прочитайте 1 Коринтян 1–11)

Чудова церква в Коринті, ця блискуча коштовність у вінці Павлових трудів, почала занепадати. А сталося це тому, що світськість (тілесність) міста проникла й за стіни церкви. Церква мала бути в Коринті, але коли Коринт потрапив до церкви, для неї це було фатальним. Коли корабель виходить у море — це величне видовище, але коли море потрапляє в корабель — це трагедія. Церква Христова має стояти, мов світло у темряві, але горе тій церкві, яку захоплює зло цього світу.

Звичаї цього безбожного міста дуже скоро вкралися й до церкви. У громаді почалися поділи; християни позивалися з іншими християнами перед суддями-поганами; поведінка під час причастя була ганебною; жінки у церкві відкинули стандарти скромності; члени церкви сперечалися щодо шлюбу та навіть щодо духовних дарів. Урешті-решт церква написала про це все Павлові та попросила в нього поради. Два послання до Коринтян були написані у відповідь на прохання церкви.

Найбільша небезпека для церкви у Коринті була всередині самої громади. І так завжди. Так воно стається з державами й народами. Сатану слід шукати у власних стінах — він ховається саме тут. «Ворог народу № 1» — це він.

Дух розділення

Павло спочатку говорить про поділи та кліки, про які він дізнався від друзів та мандрівників. Ніщо так не виїдає самої серцевини церковного життя, як інтриги різних «фракцій». Християнство — це ЛЮБОВ. Нам, християнам, слід пильнувати, тому що заздрість та розбрат у церкві часто з'являється під личиною ревного й завзятого служіння.

Грецький дух політичних інтриг увійшов до церкви та розділив її на фракції, кожна з яких намагалася домогтися панування. Їхні назви наводяться в 1 Коринтян 1:12. Фракції Павла, Аполлоса та Петра (Кифи) називалися за іменами улюблених вчителів, а ще була фракція Христа, яка своєю назвою показувала, ніби це ім'я не стосується всіх інших людей у церкві.

Ці суперечки щодо того, хто для кого є духовним провідником, свідчили про те, що християни в Коринті відхилилися від центру. У кожній церкві є лише один Провідник. Цим Провідником, цим центром є Христос. Якщо у цьому церква ухилиться від центру, то зрештою вона

повністю зійде з правдивої дороги. Добре відцентрований маховик обертається майже безшумно, а коли центр зміщено, коливання можуть розстроїти цілу будівлю. Християнство має бути христоцентричним. Якщо воно христоцентричне, воно могутнє. Сам Христос є дубою звісткою. Він не лише приніс нам Божу звістку — Він Сам був Божою звісткою. Павло, Петро, Аполлос — усі вони були чудовими людьми, але жоден з них не був богочоловіком. Як багато сьогодні є тих, хто йде за релігійними провідниками, а не за Самим Христом!

Ісус Христос — це єдині ліки від розділень (1 Коринтян 1:13). Кожне око, кожне серце, кожен дух мають бути націлені на єдине — на Ісуса Христа, нашого особистого Спасителя. Павло, по суті, каже: «Ваш дух розділення — це гріх. Як ви можете йти за простою людиною, сподіваючись від неї отримати життя? Хіба вона за вас була розп'ята? Нерозумно покладатися на те, що кажуть люди. Люди нічого не бачать у хресті Христовім. Лише Христос має всю Божу силу та мудрість».

І молоді, й старі йдуть за Христом аж до хреста, а далі спотикаються, коли з'являється кров жертви. Так сталося з євреями та греками за днів Павла. Чи маємо ми забрати з Євангелії хрест, бо він людям не до вподоби? Якщо ми так зробимо, то заберемо єдиний шлях для спасіння світу. Ми зобов'язані проповідувати Христа розп'ятого. Люди спасаються не Ісусовою наукою. Спасіння може дати лише Його смерть. Хрест є тією точкою, де Бог зустрічає людину.

Хрест

«...Для юдеїв згіршення» — це бар'єр, який вони не змогли подолати (1 Коринтян 1:23). Вони не змогли зрозуміти, як хрест — вияв слабкості — міг бути джерелом сили. Людина, яка помирала на хресті, не була їм схожою на Спасителя світу. Книжники та фарисеї відвернулися від хреста з ненавистю в серцях. Для них він був знаком поразки. А євреям потрібні були знаки влади та сили. Вони вимагали того, що можна було б побачити й досягнути. Месія мав бути князем цілого світу, чудотворцем. Таке саме ставлення можна побачити у багатьох сучасних християн. Вони поклоняються успіхові так само, як колись євреї. Вони зневажають слабкість та звеличують силу. Ці люди кажуть нам, що для людей науки хрест найчастіше стає спотиканням, оскільки вони не спроможні пояснити, як кров одного Чоловіка може змити пляму гріха.

«...Для греків безумство». Греки ставилися з огидою до науково необґрунтованої релігії, яка брала свій початок у такому затурканому закапелку, як Назарет, від сина теслі, який ніколи не вчився ні в Афинах, ні в Римі. Розум для греків був ідолом. Але Бог ніколи не зневажав мале та скромне. Найзапеклішого ворога Ізраїля — велетня Голіята — Бог подолав Давидовою пращею. Він нагодував цілий натовп обідом одного хлопчика.

Хрест є або Божою силою, або безумством. Якщо він є безумством, то вам він здаватиметься не потрібним ні на що у вашому житті. Але послухайте! Для вас засудженням буде не хрест, а все це. Якщо серед ясної днини побачите, як хлопчик дивиться опівдні на сонце й каже: «Якесь воно тьмяне», то, напевно, єдиною вашою відповіддю зможуть бути слова: «Друже, пора сходити до окуліста». Ви зрозумієте, що хлоп'я сліпне. І якщо хрест нам видається безумством, то це стається тому, що ми вже гинемо, ми втратили здатність розуміти Божу мудрість.

Ніхто не йде від хреста в такому ж самому стані, як до нього прийшов. Людина має або прийняти його, або відкинути. Коли хто прийме його, то стане Божим сином (Івана 1:12).

Павло не проповідував Христа-завойовника чи Христа-філософа — він проповідував Христа розп'ятого, Христа впокореного. Прочитайте його слова в 1 Коринтян 2:2. Ми живемо у світі, де відповіді не відшукуються відразу. Нам не обов'язково знати план цілого лабіринту — нам слід лише триматися за нитку, яка виведе нас до секрету життя. Христос розп'ятий якраз і є цією ниткою. Він веде нас до Бога.

Християнство — це сам Христос, а не символи віри

Тендітна спіраль в електричній лампі може розірватися від легкого дотику, але під дією величезної енергії електричного струму вона дає сліпуче світло. Так само й ми можемо бути слабкими, ламкими, тоненькими спіралями, проте разом зі Всемогутнім Богом ми стаємо блискучим світлом, який висвітлює Його славу! Саме цього Бог і бажає від Своїх служителів. Чоботар Карей без Бога був лише спіраллю, а з Богом став великим місіонерським світилом в Індії. Муді без Бога був лише камінчиком у морі людей, а з Богом став міцною скелею.

Павло каже: «...Я й сам не суджу себе» (1 Коринтян 4:3). Стережіться, коли стоїте перед судом власного сумління. Коли сумління каже вам: «Це можна», — завжди доцільно звернутися до Ісуса Христа й перепитати: «Дійсно можна?» Нам важко ставитися до себе справедливо. Навіть найчеснішому судді не дають розглядати свою власну справу.

Не треба залежати від судження людей. Світові для судження про наш характер достатньо одного єдиного вчинку. Стережіться суджень ваших друзів, оскільки на їхню думку може надто впливати їхня прихильність до вас. Нам подобається вірити в усе добре, що про нас кажуть, та обурюватися на будь-яку критику чи дорікання.

Павло каже, що є один суд, якому він завжди буде коритися, — суд, який завжди правий. «Той же, Хто судить мене, — то Господь» (1 Коринтян 4:4). Я служу Христові та відповідаю за все Йому. Його суду уникнути неможливо. Його спокійні очі звернені на мене.

Один молодий скрипаль стояв перед великою аудиторією, яка схвалювала його виконання гучними оплесками. Проте здавалося, що він був глухий до всіх цих аплодисментів. Його очі були звернені на одну лише людину з цілого натовпу слухачів. Це був його вчитель, визнаний майстер у царині мистецтва, в якій молодий скрипаль лише починав торувати шлях. Найменший порух обличчя вчителя для нього важив більше за усі овації натовпу. Лише після того, як великий маестро кивнув головою на знак схвалення, молодий виконавець прийняв гучні аплодисменти.

Людині, яка стоятиме перед великим білим престолом, буде мало користі, коли вона скаже: «Мої сусіди про мене доволі високої думки. Газети завзято хвалили мене. Моє ім'я було вирізано на мармуровій статуйі, яку співвітчизники поставили на мою честь».

Шукайте хвали від Того, чия хвала насправді є істинною. Якщо Він скаже: «Гаразд, рабе добрий і вірний!», — то що може бути важливішим?!

Пороки в церкві

Ми, християни, повинні у житті чинити так само, як віримо в серці. Удавати, що живеш життям християнина — це серйозна справа. Якщо ми занижуємо стандарт, установлений Христом, то несемо світові хибне свідчення. Ви лист, якого всі люди знають і читають! Якою є «Євангелія від вас»?

Ще віддавна є одна розповідь про чоловіка, який забажав найняти кучера для свого екіпажа, запряженого шісткою коней, щоб той довів його додому по гірській дорозі. Він прикликав кількох. Першого він запитав: «Як близько до краю урвища ти можеш їхати, але не звалитися?» Той каже: «Думаю, можу їхати десь за тридцять сантиметрів і не сягнути в прірву». Тоді власник екіпажа кличе іншого та питає в нього те ж саме. А у відповідь чує: «Щоб ви знали, я майстер своєї справи! Я можу їхати по самісінькому краю та не впасти».

Далі кличе третього. Коли він запитав у кучера те ж саме, той йому відповів: «Якщо хочете, щоб я їхав повз самий край, то я не зможу. Я тримаюся від краю якомога далі». «Саме ти мені й треба — беру тебе на роботу!»

Молодь, не дозволяйте своєму життю наблизитися до сумнівного, щоб одного дня не зіслизнути у прірву. Якщо впадете ви, то з вами впадуть й інші. Слідкуйте за своїм свідоцтвом.

Праведність приходить від Бога, але її обов'язково слід виявляти у нашому повсякденному поведженні. Коринтяни, живучи у «Голлівуді» свого часу, потребували напоумлення точнісінько так само, як і ми з вами. Праведність приходить від Христа та для Христа. Питанням «Що зробив би Ісус?» потрібно перевіряти кожен сумнівну справу в нашому житті. Христос у вас — це секрет життя і життєвий шлях. Це провідний принцип для кожного життя.

Доктор Айронсайд якось розмовляв з індіанцями племені хопі про відповідальність, з якою пов'язане життя для Христа. У кінці розмови один індіанець сказав: «Чоловіче з залізним голосом, сьогодні ти зробив цей шлях дуже важким. Мені думалося, що я, отримавши спасіння благодаттю, вже більше нічого не потребував, але тепер видається, що в небеса треба йти по лезу бритви». Бог спас нас за Своєю благодаттю, але Він покликав нас до святого ходження з Ним.

Хіба ви не знаєте?

Це один з Павлових висловів. Його віра будувалася на фактах. Він хотів знати, як усе є. Підкресліть слова «хіба ви не знаєте» в розділі 6. Що ми маємо знати?

Христос заплатив велику ціну, щоб нас викупити, і Його мета полягає в тому, щоб зробити нас подібними до Себе.

«Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Духа Святого, що живе Він у вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої? Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в душі своєму, що Божі вони!» (1 Коринтян 6:19–20).

Якщо наші тіла були викуплені Господом Ісусом Христом, то вони належать вже не нам, а Тому, хто заплатив за нас Своєю дорогоцінною кров'ю. *«Бо дорого куплені ви».*

Один хлопчик грав з вітрильним човником, який він сам зробив. Він працював над ним кілька тижнів. Раптом зірвався сильний вітер та відірвав шнурок, за який був прив'язаний човник. Він відплив далеко, хлопчик не міг його дістати. Молодому серденьку стало важко. Того, що він зробив своїми руками, у нього раптом не стало. А згодом, за кілька тижнів після цієї пригоди, він побачив свого човника у вітрині крамниці. На човнику висів цінник — 1 долар. Хлопчик зайшов до крамниці та сказав, що це його човник, але продавець відмовився його віддати за так, сказавши, що треба заплатити. Тоді хлопчина побіг додому та витрусив гроші зі своєї скарбнички. Повернувшись та заплативши продавцеві названу ціну, хлопчик взяв човник до рук і промовив: «Човнику, ти двічі мій. Я тебе зробив і я тебе купив». Саме так учинив наш Господь Ісус Христос. Він нас створив, а потім нас відкупив. Ми двічі Його! Там, на Голгофі, був ринок, де Спаситель купив нас ціною власної крові, але «Він заплатив більше, ніж вартував товар», як сказав колись один пуританський письменник.

Колись у Бога був храм для Свого народу; тепер у Нього з'явився народ, який мав бути храмом. Коли чоловік заходить до церкви, він знімає капелюха, бо розуміє, що заходить до святині. Але чи не забув він, що справжньою святинею, в якій мешкає Христос, є його власне тіло? Ще з дитинства нас вчать не шуміти та не бешкетувати в церкві, тому що це дім, у якому ми зустрічаємося з Богом. Наскільки ж важливіше пам'ятати, що наше тіло є Його житлом і що ми жодним своїм вчинком не повинні засмучувати Його.

Свобода, а не безрозсудність

Писання не викладає нам правила поведінки у найдрібніших деталях і не говорить нам, що саме ми маємо робити, а що ні. Натомість у ньому викладено принципи, які мають скеровувати християнина в його вчинках. Хтось дуже слушно сказав, що християнська свобода —

це не право робити те, що заманеться, а радше право чинити так, як слід. Павло каже про це таким чином: *«Усе мені можна, та не все на пожиток»* (1 Коринтян 6:12).

Якось один чоловік ішов вулицею і робив фізичні вправи, розмахуючи руками від грудей. Раптом випадково він ударив перехожого в обличчя. Той розізлився і відповів тим самим. «Слухайте, у нас хіба не вільна країна? Хіба не можна займатися на вулиці фізичними вправами, якщо хочеться?» «Та займайтесь, але зятямте — ваша свобода закінчується там, де починається мій ніс».

Нехай ця думка завжди супроводжує вас, коли ви розмірковуєте, як поведистися. Якщо ваша свобода шкодить іншому, то ваша свобода зайшла надто далеко.

Так, я можу робити все, що забажаю, але мені обов'язково мати впевненість у тому, що мої бажання спрямовані на те, щоб догодити Христові. Мої вчинки є прикладом для інших, вони можуть їм або зашкодити, або стати благословенням. Я маю не лише питати себе, чи не шкодить мій вчинок слабшим християнам, але перепитувати, чи прославляє він Бога.

Шлюб

Бог з усією однозначністю подає принципи шлюбу. Коли люди укладають шлюб, вони входять у довічний нерозривний союз. Прочитайте, що Ісус казав про розлучення. Матвія 5:31–32; 19:3–11; Марка 10:2–12. Прості та зрозумілі слова.

Позначте у своїй Біблії 1 Коринтян 7:9, 13. Поміркуйте про ці вірші. Вони багато розкажуть нам про нашу християнську відповідальність перед тими, хто не є християнином.

Господня вечеря

Павло докладно розповідає про походження Господньої вечері, а потім говорить про її цінність.

Вона була запроваджена у ніч, в яку Він виданий був.

Здійснюється на спомин про Нього.

Це символ Його ламаного тіла.

Новий Заповіт у Його крові.

Запорука Його другого приходу.

Не їсти й не пити негідно.

«Це робить, коли тільки будете пити, на спомин про Мене!» (див. 1 Коринтян 11:25). Христос бажає, щоб ми згадували про Нього! Думайте про Христа, коли приступаєте до столу з Його вечерею. Він прагне вашої любові!

Настанови щодо християнського поведіння

(Прочитайте 1 Коринтян 12–16)

У 1 Коринтян 12 ми бачимо, що Дух роздає християнам дари. У віршах 1–3 Павло говорить про переміну, яка сталася в житті християн у Коринті, коли вони навернулися від поклоніння мертвим ідолам до живого Христа. Для зростання та розвитку в християнському житті Христос дав їм дари Духа (1 Коринтян 12:4–11). Ніхто не може навчати Писання, якщо Дух не дасть мудрості. Людина має молитися духом, і щоб її спів був прийнятним для Бога, вона має співати духом. Іноді ми дивимося на успішного християнина та кажемо: «Оце людина

з величезними вродженими здібностями», — хоча насправді перед нами той, хто отримав численні дари від Духа.

Якщо Святий Дух скеровує життя церкви, у такій громаді буде гармонія. Тут можна провести аналогію з кораблями Давньої Греції. Веслярі на них були відокремлені один від одного перегородками, за якими не було видно сусідів. На цих трипалубних суднах могло бути до двохсот веслярів, і ніхто з них не бачив своїх сусідів. Проте вони гребли абсолютно синхронно, у такій злагодженості, що під час бою ніс їхнього корабля міг пробити ворожий борт, буквально розрізаючи чужий корабель навпіл, — і той тонув. Як досягалась така ідеальна єдність? Завдяки керівнику, який стояв на кормі та києм відбивав такт, а кожен весляр гріб одночасно з ударом. Оскільки кожне весло гребло одночасно з ударами кия, такі сукупні поштовхи робили рух корабля безупинним. Саме цього Христос бажає в Своїй Церкві. Він бажає, щоб ми всі під керівництвом Духа просувалися вперед на ворога та здобували перемоги над гріхом.

Розділ про Божу любов

У 1 Коринтян 13 напрочуд гарно говориться про те, як саме мають вживатися дари, які роздає Дух. Цей розділ називають «Піснею любові». Дари без любові — майже безцінь. Про любов багато балачок, але люди не живуть відповідно до своїх слів. Допоки любов Христа не буде в серці, люди не зможуть по-справжньому любити одне одного. Складається враження, що люди обожають силу. Але з історії бачимо, що перемоги, здобуті силою, не тривкі. Колись це зрозумів Наполеон, сказавши: «Олександр Македонський, Юлій Цезар, Карл Великий і я засновували царства на силі, але всі вони розсипалися на порошок. Ісус Христос заснував Своє царство на любові, і сьогодні мільйони готові померти за Нього».

Стовпи Павлової Євангелії

Безсумнівно, у церкві Коринта була група людей, яка не вірила у воскресіння мертвих. Павло, розглядаючи цю тему, починає з дивовижного викладу того, у чому полягає Євангелія (див. 1 Коринтян 15:1–11). Павло не давав якось нову Євангелію. Його Євангелія була тією ж самою, що звіщалася в книгах Буття, Вихід і Левит.

1. Христос помер за наші гріхи за Писанням (1 Коринтян 15:3).
2. Він був похований (1 Коринтян 15:4).
3. Він воскрес третього дня за Писанням (1 Коринтян 15:4).
4. Його бачили численні свідки (1 Коринтян 15:5–6).

Якщо ми заперечуємо воскресіння, то відкидаємо одну з найвеличніших істин Євангелії. Ба більше, якщо нема воскресіння, то Євангелії взагалі немає, бо в такому разі ми всі поклоняємося мертвому Христу. Тоді не існує доброї звістки, бо немає жодних доказів того, що Бог прийняв смерть Христа як убагання за наші гріхи. Якби моряк, стрибнувши у воду, щоб врятувати людину за бортом, потонув би сам, то ми б знали, що йому не вдалося врятувати того, заради кого він стрибнув. Якщо Христос не вийшов із могили Сам, то Він жодним чином не міг нікого вивести із Собою. Тіло Христа померло, і Його ж тіло було знову піднято до життя. Його душа віддалася в руки Отця.

Оскільки Христос живе, то й ми житимемо. *«Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?»*

